

Carnaval al Baix Empordà-Nord

Aquest any, Begur s'haurà de conformar amb esdevenir la "capital carnavalesca del Baix Empordà-Nord". El dia en què els habitants de la Vall d'Aro es reuneixin sota una nova comarca –cosa que sembla molt probable a curt termini–, a Begur només li caldrà competir amb Palamós per l'hegemonia del regnat del Carnestoltes. Ara per ara, ens hem de conformar amb aquest títol tan llarg i confús per atraure gent l'any que bé. Amb tot, diuen que les dues festes han estat un èxit i que això dona peu a un augment de les activitats amb vista a l'any vinent.

La categoria de "capitalitat" se l'han inventada els organitzadors de la nova festa del dissabte, arriscant-se a patir els efectes d'un poble mal acostumat i tradicional, que en tenia prou amb un festa de Carnaval a l'any. Però els organitzadors no van voler fer el pas per la corda fluixa sense una xarxa protectora al fons. Hi havia massa en joc, i per això

van voler assegurar-se bé abans de saltar al buit. I el joc de la seguretat es va determinar en un joc publicitari amb les bonhomies de l'empresari Ruiz Mateos, la promesa de dues nits d'hotel per cadascuna de les parelles que vinguessin a la festa, un contacte petonejador amb la premsa, i amb grups musicals d'élite.

Per consegüent, tot aquest bombó publicitari va deslluir i desmitificar la segona festa organitzada per Ràdio Begur, la de sempre, que va esdevenir una mena de ressopó o sedant. I no és que la idea de muntar dos espectacles es fes amb intencions maniqueïstes, ni es tractava de competir entre elles. El poble de Begur va saber escollir quina de les dues s'ajustava més als seus interessos: si volia passar una nit boja, tenia assegurada la diversió i la bogeria la primera nit; si volia una tarda de carnaval veient córrer i gaudir la mainada, ja tenia la segona festa. I si volia fer ambdues coses, només calia anar a les dues.

I si cap de les dues coses li agradava, a casa s'hi està mot bé.

Amb trampa, o sense trampa. Amb cartró o sense. Amb xarxa o sense xarxa, cal dir que tant l'una com l'altra festa van ser un èxit: les promeses de les nits d'hotel es van complir (mitja comarca n'era escèptica!), la diversió hi va regnar, es van donar premis a tots els participants al Carnaval del diumenge (cosa que es trobava a faltar i que era motiu de queixa des de feia molts anys) i, en general, aquest any podem estar ben contents.

Potser perquè ha estat el primer any i les innovacions sempre atrauen, o potser perquè la festa s'ho valia, cal felicitar els uns i els altres. Enhorabona, i que duri la festa per molts anys. Per una vegada a la vida, els begurencs també podem mirar-nos el melic i somriure.

PERE CARRERAS

Aclariments i puntualitzacions

Volia aprofitar aquesta secció "Tribuna Lliure", per fer uns petits aclariments referits a un meu article publicat a la nova Revista de Palafrugell en el núm. 3, on un servidor parlava dels termes costaners entre els municipis de Begur i Palafrugell, cosa que fou motiu de comentari per part del Sr. Pere Carreras en l'Es Pedris Llarg aparegut el desembre de l'any passat (núm. 22).

El Sr. Carreras feia una introducció parlant del meu escrit i a continuació deia que de fet, no era la primera vegada que Begur tenia problemes amb els seus "llocs" (crec que es referia a límits). No sé ben bé de quins problemes parla, perquè jo no vaig plantejar-ne cap, únicament em vaig limitar a consultar els mapes actuals (que no me'ls invento jo naturalment) per després plasmar-los estrictament en quatre ratlles, sense fer cap objecció ni reivindicació.

Si alguna vegada hi ha conflictes sobre els termes municipals, no tinc intenció que sigui la meva persona qui els promogui, perquè senzillament considero que per parlar-ne s'hauria d'estudiar a fons la història dels pobles i tractar-ho amb molt de rigor.

Ara bé, si a vostè Sr. Carreras no li agrada que la cova d'en Gispert quedi dins el terme de Begur, o al contrari creu que no hi hauria d'haver termes, jo no en tinc cap culpa, això és el que han acordat els municipis i així ho reflecteixen els mapes.

Tant de bo, que els homes ens poguessim entendre sense necessitat de limitacions, però la realitat és una altra ben diferent.

La segona cosa que volia esmentar és la intenció de la fotografia que acompanyava el text. Si jo vaig dibuixar una ratlla vertical que anava des del cim del puig de cala de Cabres fins al mar, va ser únicament per indicar al lector on estava situat l'últim terme abans d'arribar a l'aigua, i de passada això va servir d'introducció als meus escrits, per situar el punt de partida a l'hora d'anar repassant la toponímia de Palafrugell, d'una forma ordenada de nord a sud.

En cap moment aquesta línia volia significar posar una frontera i crec que queda sobreentès que no té sentit partir un penya-segat per la meitat i que òbviament la costa és una cosa completament homogènia.

Si algun lector va interpretar en aquesta ratlla quelcom més que la simple curiositat de buscar amb precisió les fites o termes, li asseguro que anava errat.

Molt més lluny encara de la meva intenció, Sr. Carreras, que aquesta fotografia hagi pogut simbolitzar un distanciament entre comunitats o hagi fomentat antigues rivalitats entre pobles veïns. Crec que el meu escrit era molt transparent i per això em va sorprendre molt, que vostè en fes menció i el relacionés amb temes com "conflictes interètnics entre pobles" o intents d'establir fronteres.

Jo seria la persona menys indicada per parlar d'aquestes coses, perquè sóc de Palafrugell i la meva família per part materna prové de Begur.

Amb l'esperança que aquestes quatre ratlles hagin deixat clara la intenció del meu escrit, aprofito per saludar i felicitar l'equip d'Es Pedris Llarg i tots els seus lectors.

Endavant!

JOSEP CASTELLÓ I REGENCÓS